

BIULETYN
RZYMSKOKATOLICKIEJ
PARAFII
ŚW. FRANCISZKA
Z ASYŻU W ŁODZI

**W TYM
NUMERZE:**

**SŁOWO KSIĘDZA
PROBOSZCZA 2**

Głos Papieża
Franciszka,
Głos Arcybiskupa
Grzegorza Rysia

Z Kancelarii
Parafialnej 3

Intencje modlitewne
Życzenia 4

KALENDARIUM NA
GRUDZIEŃ/STYCZEŃ 5

MODLITWA
JUBILEUSZOWA 6

LIST ABP. GRZEGORZA
RYSIA NA 100-LECIE AŁ 7

LIST PAPIEŻA FRANCISZ-
KA NA 100-LECIE AŁ 8

KRUCJATA
RÓŻAŃCOWA 9

GWIAZDA
BETLEJEMSKA 10

O REKOLEKCJACH
ADWENTOWYCH

MAŁY FRANCISZEK 11

LEGENDA O GWIEŻ-
DZIE BETLEJEMSKIEJ

FOTO MIGAWKI
Z JUBILEUSZU
100-LECIA AŁ 12

Głos Świętego Franciszka

DO UŻYTKU WEWNĘTRZNEGO WSPÓLNOTY PARAFIALNEJ

**BOŻE NARODZENIE 2020
NOWY ROK 2021**

NUMER 119

**JUBILEUSZ 100-LECIA
ARCHIDIECEZJI ŁÓDZKIEJ**

SŁOWO KSIĘDZA PROBOSZCZA:

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus.

Moi drodzy parafianie i sympatycy naszego parafialnego pisma.

Już za kilkanaście dni Wigilia, Święta Bożego Narodzenia, oktawa Bożego Narodzenia, Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki - Nowy Rok, Uroczystość Objawienia Pańskiego. Tyle świąt i tajemnic Boga który chce być z nami i pośród nas, swojego stworzenia.

W imieniu swoim i kapłanów posługujących w parafii, pragniemy Wam złożyć życzenia:

"Od bram dalekich wschodu słońca

Aż po granice kręgu ziemi,

Sławimy dziś Chrystusa Króla

Z Maryi dla nas zrodzonego."

Niech nowo narodzony Zbawiciel przyniesie pokój sercom, silną wiarę, niezłomną nadzieję oplecioną miłością dobrych uczynków. Dla tych którzy są przygnębieni i źle się mają - promieni miłości i ufności w Bożą Opiekę. Niech to będzie czas Bożej miłości i ufności w Bożą opiekę nad nami i lepsze jutro, które jest przed nami.

Ks. Robert

GŁOS PAPIEŻA FRANCISZKA:

W narodzinach łódzkiego Kościoła można usłyszeć Pana, który mówi do waszych przodków: „Czas się wypełnił i przybliżyło się do was Królestwo Boga” (Mk 1, 14).

Podobnie Jubileusz, choć odsyła naszą pamięć w przeszłość, nas samych jednak koncentruje na «dziś». Dziś Pan chce do nas dotrzeć z nową świeżością: ze Słowem i działaniem, które ciągle potrafią nas zaskoczyć, uzdrowić, wyzwolić, wskrzesić! Pamiętajcie: Ewangelia jest ciągle przed nami! Nie po to odkrywacie historię naszego Kościoła, by się poddać bezpłodnej nostalgii utyskującej, że „dobrze to już było; teraz może być już tylko gorzej; nasze kościelne «dziś» to wyłącznie kryzys, z którego Kościół już się nie podniesie...”. Nie! Nasze «dziś» nie należy do kryzysu! Nasze «dziś» należy do Pana. Jest Jego czasem: jest rokiem Jego łaski! (fragment listu Jego Świętobliwości Ojca Świętego Franciszka, który został zaadresowany do księdza arcybiskupa Grzegorza Rysia, a skierowany do Diecezji Łódzkiej w 100. rocznicę jej istnienia.)

GŁOS ARCYBISKUPA GRZEGORZA RYSIA:

ROK JUBILEUSZOWY – tak, jak zawsze pojmował go Kościół – nie jest jedynie historycznym wspomnieniem dawnych wydarzeń; jest przede wszystkim „rokiem ŁASKI” (por. Łk 4, 19), którą Pan Bóg obficie dotyka nas dziś! To ważne (!): Nie obchodzimy „rocznicy”, lecz przeżywamy JUBILEUSZ! Otwierając się na jego aktualną dynamikę, na jego dary, na jego łaskę!

By zrozumieć łaskę Jubileuszu trzeba sięgnąć do Pisma Świętego, w szczególności do Starotestamentalnej Księgi Kapłańskiej. Czytamy tam: „Będziecie święcić pięćdziesiąty rok... Będzie to dla was jubileusz... Cały ten rok pięćdziesiąty będzie dla was rokiem jubileuszowym... to będzie dla was jubileusz, to będzie dla was rzecz święta” (Kpł 25, 10 – 12). Jubileusz jest więc, jak widać, rokiem ŚWIĘTYM.

... oto podarowany nam jest NOWY POCZĄTEK... Podejmijmy duchową drogę ku nowemu początkowi. Podejmijmy ją osobiście; podejmijmy ją razem jako Łódzki Kościół.

(fragmenty Listu Abp Grzegorza Rysia na rozpoczęcie obchodów 100. rocznicy powstania Archidiecezji Łódzkiej)

Nasze «dziś»
nie należy do
kryzysu!

Nasze «dziś»
należy
do Pana.

Jest Jego
czasem:
jest rokiem
Jego łaski!

„POCZĄTEK
EWANGELII
JEZUSA
CHRYSTUSA”
NA ROZPOCZĘCIE
OBCHODÓW
100. ROCZNICY
POWSTANIA
ARCHIDIECEZJI
ŁÓDZKIEJ

Nie obchodzimy
rocznicy,
lecz przeżywamy
JUBILEUSZ!

Z KANCELARII PARAFIALNEJ

DO UŻYTKU WEWNĘTRZNEGO WSPÓLNOTY PARAFIALNEJ

W DRUGIEJ POŁOWIE LISTOPADA DO POŁOWY GRUDNIA 2020:

Odeszli do Pana...

Maria Brzeska, Irena Banaszewicz, Robert Dubiel, Nina Kupiec, Stanisław Gajewski, Henryk Gburek, Seweryn Pacay, Jadwiga Stopczyk, Genowefa Podsiadły, Tadeusz Gudaszewski, Bożenna Kluba, Aleksander Sidoruk, Krzysztof Pach, Maria Kuśmierkowska, Romuald Woźniak, Jan Szepliński, Genowefa Wargowiak, Kazimiera Lisiewicz, Pelagia Białek, Zofia Mielczarek, Ryszard Machnicki, Andrzej Idczak;

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie...

Tel. 42 233 67 77

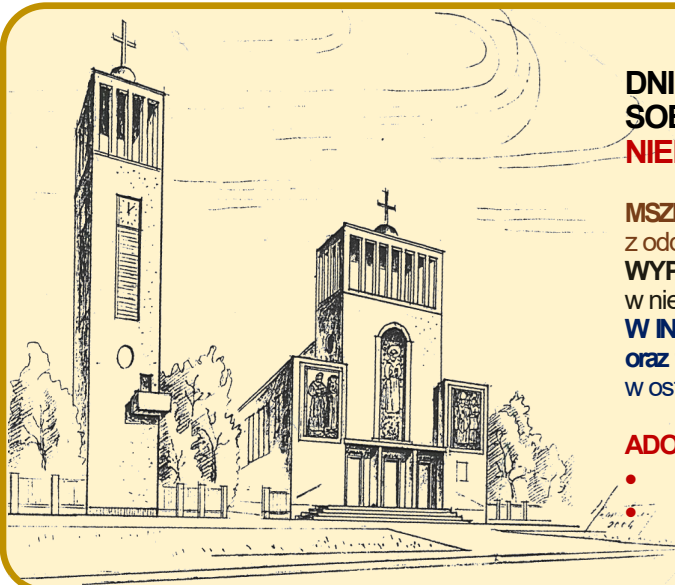
poniedziałek - piątek: 9.00 - 10.30; 16.00-17.00 ;
sobota: 9.00 - 10.30

Kancelaria parafialna

SERDECZNIE DZIĘKUJEMY WSZYSTKIM OFIARODAWCOM, KTÓRZY WSPIERAJĄ UTRZYMANIE NASZEJ PARAFII I ŚWIĄTYNI.

ZAPEWNIAMY O PAMIĘCI W MODLITWIE O WSZELKIE ŁASKI, ZDROWIE I CIERPLIWOŚĆ, W TYM TRUDNYM CZASIE.

OFIARY MOŻNA WPLACAĆ NA KONTO PARAFIALNE: Bank Pekao SA 25 1240 1545 1111 0010 2074 7364

DNI POWSZEDNIE 7.00; 7.30; 17.00; 18.00
SOBOTY 7.00; 7.30; 8.00; 18.00
NIEDZIELE I ŚWIĘTA 7.30; 9.30 11.00 12.30; 18.00

MSZE ŚW. O ŚW. FRANCISZKU

z oddaniem czci jego relikwiom, w czwartki 17.00

WYPOMINKI ZA ZMARŁYCH

w niedziele przed Mszą Św. 7.30; 9.30; 11.00

W INTENCJI ZMARŁYCH polecanych Bogu w Wypominkach

oraz tych, którzy odeszli od nas w ostatnim miesiącu

w ostatni piątek miesiąca 18.00

ADORACJA NAJŚW. SAKRAMENTU w czwartki, w Kaplicy ..15.00 – 17.00

- **Koronka do Miłosierdzia Bożego** 15.00
- **Modlitwy do św. Franciszka i zakończenie Adoracji** 16.45

GŁOS ŚWIĘTEGO FRANCISZKA

BIULETYN DO UŻYTKU WEWNĘTRZNEGO WSPÓLNOTY PARAFIALNEJ.

Okładka: Szopka - Boże Narodzenie 2012r. **Zdjęcia:** Maria Niedziela (ostatnia strona), <https://archidiecezja.lodz.pl>, Maria Mazurkiewicz i inne.

Zespół redakcyjny: Redaktor naczelny i Opiekun Duchowy: Ks. Proboszcz Robert Kaczmarek; Osoby wspomagające: Maria Mazurkiewicz, Waldemar Thiele. Zapraszamy wszystkich chętnych do redagowania gazetki. Teksty można nadsyłać na adres: marimaz@o2.pl

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i redagowania nadesłanych tekstów.

RZYMSKOKATOLICKA PARAFIA ŚW. FRANCISZKA Z ASYŻU <http://franciszek.org.pl/>

93-549, Łódź, ul. Przyszkołe 2, tel. 42-233-67-77;

Konto bankowe: Bank Pekao SA

25 1240 1545 1111 0010 2074 7364

adres e-mail: franciszekld@toya.net.pl

Druk: Quick-Druk s.c. Dariusz i Marek Mroczkowsky, Łódź, Łąkowa 11, quick@druk.pd.pl

INTENCJE POWIERZONE APOSTOLSTWU MODLITWY NA MIESIĄCE

GRUDZIEŃ 2020:

POWIERZONA PRZESZ
PAPIEŻA FRANCISZKA

ewangelizacyjna

Za życie modlitwy

Aby nasza osobista relacja z Jezusem Chrystusem była ożywiana przez Słowo Boże i przez życie modlitwy.

KRUCJATA MODLITWY
W INTENCJI
OJCZYZNY I KOŚCIOŁA

Niech Święta Rodzina będzie wzorem i wsparciem dla polskich rodzin.

RYCERSTWO
NIEPOKALANEJ

Aby pokora i ubóstwo Chrystusa i Jego Matki zawsze były punktem odniesienia w naszych codziennych wyborach

STYCZEŃ 2021:

ewangelizacyjna

Braterstwo ludzkie

Aby Pan dał nam łaskę, byśmy żyli w pełnym braterstwie z braćmi i siostrami z innych religii, modląc się za siebie wzajemnie, z otwartością na wszystkich

O bardziej zdecydowane świadectwo katolików, które będzie znakiem dla poszukujących rozwoju w życiu osobistym i społecznym.

Członkowie Krucjaty z naszej parafii modlą się nieustannym różańcem w wyznaczonych godzinach 19 dnia każdego miesiąca

Abyśmy przyjmując przesłanie męczennika z Auschwitz, starali się być światłem w ciemnościach naszego świata, który potrzebuje nadziei.

Członkowie Kół Różańcowych odmawiają codziennie jedną wyznaczoną dziesiątkę różańca

Życzenia Świąteczne

Bóg Stwórca wszechświata narodził się w niezwykle skromnych warunkach. Tegoroczne święta Bożego Narodzenia przeżywane podczas wszechobecnej epidemii, gdy dręczy nas słabość, choroba czy dotyka nędza, jeszcze bardziej otwierają nas na Pana Boga. Nowonarodzony jest z nami w zarówno w trudnych jak i radosnych doświadczeniach i pragnie nam pomóc przeżyć je w jedności z Nim razem.

Z okazji **Świąt Bożego Narodzenia** życzymy wszystkim naszym Duszpasterzom, Siostrzom zakonnym i Parafianom błogosławieństwa Świętej Dzieciny, zdrowia, jak najszybszego ustania epidemii i zniesienia ograniczeń z nią związanych. Wszystkich chorych i pogrążonych w smutku otaczamy modlitwą i w sposób szczególny powierzamy opiece Świętej Rodziny.

Niech w **Nowym Roku 2021** wszyscy przynależący do naszej wspólnoty parafialnej rozwijają się duchowo i apostołsko, byśmy coraz bardziej stawali się nadzieją Kościoła na jutro.
Redakcja „Głosu Świętego Franciszka”

Życzenia Imieninowe

Siostrze Pauli z okazji imienin przypadających 26 stycznia składamy serdeczne życzenia zdrowia, pomyślności i opieki Świętej Rodziny. Niech praca z dziećmi w szkole i przy naszej parafii przynosi jej radość, satysfakcję oraz daje wyraźne i dobre owoce.

W imieniu parafian i członków Akcji Katolickiej z darem modlitwy - redakcja „Głosu Świętego Franciszka”

GRUDZIEŃ 2020	WYDARZENIA, UROCZYSTOŚCI, ŚWIĘTA, JUBILEUSZE
20.12 NIEDZIELA	4. NIEDZIELA ADWENTU. OBCHODY JUBILEUSZU 100-LECIA ARCHIDIECEZJI ŁÓDZKIEJ. OTWARCIE DZRWI JUBILEUSZOWYCH W KOŚCIOŁACH STACYJNYCH
21.12 PONIEDZIAŁEK	Św. Kanizjusa prezbitera i doktora Kościoła, PIERWSZY DZIEŃ ZIMY ASTRONOMICZNEJ
22.12 WTOREK	Św. Franciszki Ksawery Cabrini dziewczicy i zakonnicy
23.12 ŚRODA	Św. Serwulusa.
24.12 CZWARTEK	WIGILIA NARODZENIA PAŃSKIEGO. Msze św. 7.00, 7.30 i PASTERKA godz. 22.00 i 24.00 Adama i Ewy, pierwszych rodziców DZIEŃ IMIENIN BISKUPA SENIORA ADAMA LEPY
25.12 PIĄTEK	UROCZYSTOŚĆ NARODZENIA PAŃSKIEGO. Św. Piotra Nolasco prezbitera
26.12 SOBOTA	ŚWIĘTO ŚW. SZCZEPANA, PIERWSZEGO MĘCZENNIKA. Tam, gdzie istnieje zwyczaj - obrzęd błogosławieństwa owsa
27.12 NIEDZIELA	NIEDZIELA ŚWIĘTEJ RODZINY JEZUSA, MARYI I JÓZEFA Św. Jana Apostoła i ewangelisty .
28.12 PONIEDZIAŁEK	ŚWIĘTO ŚWIĘTYCH MŁODZIANKÓW MĘCZENNIKÓW. Tam, gdzie istnieje zwyczaj - obrzęd błogosławieństwa małych dzieci
29.12 WTOREK	5. DZIEŃ W OKTAWIE NARODZENIA PAŃSKIEGO Św. Tomasza Becketa biskupa i męczennika
30.12 NOWY ROK	6. DZIEŃ W OKTAWIE NARODZENIA PAŃSKIEGO. Św. Eugeniusza
31.12 CZWARTEK	7. DZIEŃ W OKTAWIE NARODZENIA PAŃSKIEGO. Św. Sylwestra I. MSZE ŚW.: 7.00, 7.30, 18.00 (NABOŻEŃSTWO NA ZAKOŃCZENIE ROKU KALENDARZOWEGO)
STYCZEŃ 2021	
1.01. PIĄTEK	UROCZYSTOŚĆ ŚWIĘTEJ BOŻEJ RODZICIELKI MARYI . ŚWIATOWY DZIEŃ POKOJU Pierwsza Msza św. o godz. 9.30; pozostałe: 11.00, 12.30, 18.00 I piątek miesiąca
2.01. SOBOTA	Świętych Bazylego Wielkiego i Grzegorza z Nazjanzu, biskupów i doktorów Kościoła 33 ROCZNICA ŚWIĘCEŃ BISKUPICH BISKUPA SENIORA ADAMA LEPY I sobota miesiąca
3.01 NIEDZIELA	2. NIEDZIELA PO NARODZENIU PAŃSKIM Najświętszego Imienia Jezus
4.01. PONIEDZIAŁEK	Św. Anieli z Foligno zakonnicy
5. 01 WTOREK	Bł. Maria Marcelina Darowska, zakonnica
6.01 ŚRODA	UROCZYSTOŚĆ OBJAWIENIA PAŃSKIEGO - MINIORSZAK „TRZECH KRÓLI” Obrzęd błogosławieństwa kadzidła i kredy. DZIEŃ MODLITW W INTENCJI MISJI. ŚWIATOWY DZIEŃ PAPIESKIEGO DZIEŁA MISYJNEGO DZIECI
7. 01 CZWARTEK	Św. Rajmunda z Penyaafort, prezbitera I czwartek miesiąca
8.01 PIĄTEK	Św. Seweryna z Noricum. 21 ROCZNICA ŚWIĘCEŃ BISKUPICH BISKUPA IRENEUSZA PĘKAŁSKIEGO
9.01 SOBOTA	OBCHODY JUBILEUSZU 100-LECIA ARCHIDIECEZJI ŁÓDZKIEJ. Pielgrzymki do kościołów stacyjnych, temat: Chrzest święty i ekumenizm
10.01 NIEDZIELA	ŚWIĘTO CHRZTU PAŃSKIEGO - obrzęd błogosławieństwa wody. ŚWIATOWY DZIEŃ MIGRANTA I UCHODźCY. KONIEC OKRESU NARODZENIA PAŃSKIEGO
11.01 PONIEDZIAŁEK	OKRES ZWYKŁY Św. Tomasza z Cori
12.01 WTOREK	Św. Bernarda z Corleone
13.01 ŚRODA	Św. Hilarego z Poitiers biskupa i doktora Kościoła
14.01 CZWARTEK	Św. Feliksa z Noli prezbitera
15.01 PIĄTEK	Św. Pawła z Teb Pustelnika
16.01 SOBOTA	OBCHODY JUBILEUSZU 100-LECIA ARCHIDIECEZJI ŁÓDZKIEJ. Rozpoczęcie Modlitw o Jedność Chrześcijan w Archidiecezji Łódzkiej, godz. 18.00 w archikatedrze
17.01 NIEDZIELA	2. NIEDZIELA ZWYKŁA. 75 ROCZNICA SPALENIA WIĘŹNIÓW RADOGOSZCZA DZIEŃ JUDAIZMU OBCHODY JUBILEUSZU 100-LECIA ARCHIDIECEZJI ŁÓDZKIEJ. Św. Antoniego, opata
18.01 PONIEDZIAŁEK	POCZĄTEK TYGODNIA MODLITW O JEDNOŚĆ CHRZEŚCIJAN W KOŚCIELE POWSZECHNYM Św. Małgorzaty Węgierskiej
19.01 WTOREK	Św. Józefa Sebastiana Pelczara biskupa
20.01 ŚRODA	Św. Fabiana, papieża i męczennika, św. Sebastiana męczennika
21.01 CZWARTEK	Św. Agnieszki, dziewczicy i męczennicy DZIEŃ BACI
22.01 PIĄTEK	Św. Wincentego diakona i męczennika, Św. Wincentego Pallotiego, prezbitera DZIEŃ DZIADKA
23.01 SOBOTA	OBCHODY JUBILEUSZU 100-LECIA ARCHIDIECEZJI ŁÓDZKIEJ. Ogólnopolskie centralne nabożeństwo ekumeniczne, godz. 18.00 w archikatedrze Męczenników z Pratulina
24.01 NIEDZIELA	3. NIEDZIELA ZWYKŁA . NIEDZIELA SŁOWA BOŻEGO Św. Franciszka Salezego, biskupa i doktora Kościoła
25.01 PONIEDZIAŁEK	ŚWIĘTO NAWRÓCENIA ŚW. PAWŁA APOSTOŁA
26.01 WTOREK	Świętych Tymoteusza i Tytusa biskupów, św. Pauli wdowy. Imieniny Siostry Pauli DZIEŃ ISLAMU W KOŚCIELE KATOLICKIM W POLSCE
27.01 ŚRODA	Św. Anieli Merici dziewczicy, Bł. Jerzego Matulewicza biskupa, 54. ROCZNICA ŚMIERCI BPA MICHAŁA KŁEPACZA (1967)
28.01 CZWARTEK	Św. Tomasza z Akwinu prezbitera i doktora Kościoła
29.01 PIĄTEK	Bł. Bolesławy Lament, Św. Anieli Merici dziewczicy
30.01 SOBOTA	Bł. Bronisława Markiewicza prezbitera
31.01 NIEDZIELA	4. NIEDZIELA ZWYKŁA . Św. Jana Bosko prezbitera

Modlitwa Jubileuszowa przygotowana specjalnie na rozpoczęty rok święty przez arcybiskupa Grzegorza Rysia oparta na fragmencie z ewangelii św. Łukasza (Łk 4, 16-22).

Modlitwa JUBILEUSZOWA*

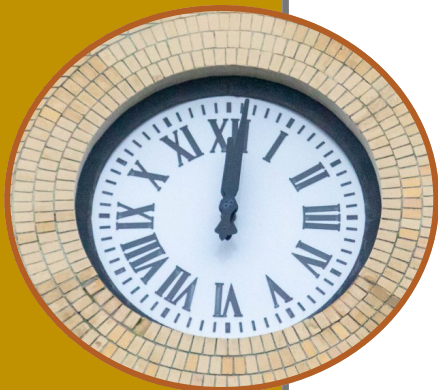
Panie Jezu,
Ty, który niegdyś przyszedłeś do „swoich” w Nazarecie,
by im ogłosić „Rok łaski”.
Wierzmy, że DZISIAJ z tym samym darem Roku Łaski przychodzisz do nas
– Twoich Sióstr i Braci w Kościele łódzkim.
Uwielbiamy Cię i błogosławimy za to, że i DZIŚ, tak jak wtedy,
Posłany przez Ojca, Namaszczony Duchem Świętym przychodzisz:
– by przepowiadać Dobrą Nowinę ubogim,
– by leczyć ludzi o złamanym sercu,
– by przywracać wzrok niewidomym,
– by więziom i pozbawionym nadziei ogłaszać wolność.
Prosimy,
Obudź w nas prawdziwe i głębokie pragnienie przyjęcia tych darów.
Rozbudź w nas więc najpierw głód Ewangelii.
Otwieraj dla niej nasze dusze i serca, umysły i decyzje;
Otwieraj dla niej nasze plany i marzenia:
o naszym życiu osobistym, rodzinnym, społecznym i kościelnym.
Niech ten Święty Rok będzie dla każdej i każdego z nas
– i dla nas wspólnie –
czasem słuchania Słowa i budowania na Słowie.
Daj nam wraz z Tobą zanieść słowo i czyn Dobrej Nowiny ubogim.
Objaw nam Miłość!
Ty jesteś Miłością!
Dotknij nią wszystkie serca złamane.
Ulecz nią każdą ranę każdego serca:
naszego i naszych bliźnich;
tych, których zraniliśmy i tych, którzy nas zranili.
Miłosierny Samarytaninie,
naucz nas dostrzegać i opatrywać rany ludzi pobitych przez zło;
wykorzeń z nas zimną obojętność i skutecznie nas zatrzymaj,
gdy uciekamy od odpowiedzialności.
Ulecz również nasze oczy!
Przywróć nam wzrok wiary!

Otwórz nam oczy na Twoją codzienną i intensywną bliskość
w sakramentach Kościoła, zwłaszcza w Eucharystii.
Pozwól nam wszystko widzieć tak, jak Ty widzisz!
Daj nam wszędzie widzieć najpierw DOBRO.
I rozpoznawać w nim Twarz Boga
– „Jedynego, który JEST DOBRY”.
Naucz nas też właściwie – to znaczy po Twojemu – reagować,
kiedy widzimy zło.
Broń nas przed osądzaniem innych i przed faryzejskim zgorszeniem;
naucz – gdy trzeba – upominać i reagować z miłością.
Zachowaj nas od pokusy taniego wścibstwa i pustej ciekawości.
Ochroń nas także przed takim wzrokiem innych.

Miłosierny Zbawicielu,
wejrzyj wreszcie na nasze pragnienie wolności.
„Wyzwól nas ku wolności!”.
Wyzwól nas, zwłaszcza wtedy
gdy nie potrafimy się przyznać do naszego zniewolenia,
albo gdy uznaliśmy je za nieodwracalne
– gdy straciliśmy chęć walki o wolność,
a z nią także nadzieję i sens życia.
Rozewnij kajdany naszych grzechów i nałogów,
nienawiści i braku przebaczenia,
uwięzienia w struktury zła i niegodziwe układy.
Daj nam „trwać w nauce Twojej,
a poznamy prawdę i prawda nas wyzwoli”.

O to wszystko prosimy
– dla siebie samych, i dla całego naszego Kościoła łódzkiego.
Niech to będzie w naszym życiu TWÓJ ROK, o Panie!
Niech to będzie Święty Twój i nasz JUBILEUSZ.
Niech z jego łaski
narodzą się wszystkie następne lata naszego życia i aktywności
– świętość zwyczajna i powszednia – nasza i naszego Kościoła.
Amen.

Zdjęcia z otwarcia Drzwi Świętych w bazylice archikatedralnej, Mszy św. Przewodniczył legat papieski ks. kard. Konrad Krajewski - jałmużnik papieski (<https://www.archidiecezja.lodz.pl>)

**LIST ARCYBISKUPA GRZEGORZA RYSIA, METROPOLITY ŁÓDZKIEGO
„POCZĄTEK EWANGELII JEZUSA CHRYSYSTUSA”
NA ROZPOCZĘCIE OBCHODÓW
100. ROCZNICY POWSTANIA ARCHIDIECEZJI ŁÓDZKIEJ**

Kochani Siostry i Bracia,

Te właśnie słowa usłyszeliśmy przed chwilą: „POCZĄTEK EWANGELII JEZUSA CHRYSYSTUSA”. Usłyszeliśmy je na 4 dni przed setną rocznicą powstania Łódzkiego Kościoła (10 grudnia 1920 r.), i na 6 dni przed rozpoczęciem Roku Jubileuszowego, ustanowionego w naszej Archidiecezji przez Ojca Świętego Franciszka. To słowa – uwierzcie! – na ten moment najwłaściwsze, wręcz PROGRAMOWE; choć w pierwszej chwili mogą budzić zdziwienie, a może nawet opór...: „Początek Ewangelii”???

„POCZĄTEK”?! – Po stu latach funkcjonowania diecezji? Po stu latach żmudnej pracy tylu biskupów, kapłanów, sióstr i braci zakonnych, katechetów, tylu autentycznie zaangażowanych świeckich, a przede wszystkim rodziców przekazujących wiarę swoim dzieciom? POCZĄTEK?! Po stu latach niewyobrażalnej wręcz ofiarności i pracy, z której wyrosła gęsta sieć 219 parafii, z kościołami i kaplicami, domami parafialnymi i klasztorami? POCZĄTEK?! Po stu latach działalności tylu instytucji edukacyjnych: od przedszkoli i ochronek – przez szkoły katolickie – po Semi-

naria duchowne i Instytut teologiczny? Tylu instytucji charytatywnych: szpitali, hospicjów, aż po Caritas i Centrum Służby Rodzinie z Domem dla Matek z dziećmi i z Ośrodkiem adopcyjnym? POCZĄTEK? W Kościele męczenników II wojny i wiernych świadków doby komunizmu? POCZĄTEK? Po stu latach? A przecież Ewangelia głoszona jest na tej ziemi nie 100, lecz przeszło 1000 lat. Tak długo też sprawowane są tutaj sakramenty. Tak długo również trwa tutaj modlitwa i posługa miłości...

Czy MY naprawdę potrzebujemy „początku”?!?

A przecież Słowo Boże się nie myli. Co więcej, przywołując nas do „początku”, zawiera w sobie nie tylko INFORMACJĘ i DIAGNOZĘ, ale także OBIETNICĘ! Zawiera informację i diagnozę: chce nas przekonać, iż EWANGELIA tak naprawdę jest CIĄGŁE JESZCZE PRZED NAMI, a nie za nami! Że niosąc w sobie nawet tak bogate dziedzictwo po poprzednikach, sami jesteśmy ciągle na początku drogi wiary i świętości. Także nasz Kościół ma przede wszystkim przed sobą ewangeliczną PRZYSZŁOŚĆ, a nie PRZESZŁOŚĆ. Tak. Kościół na miarę pragnień i zamysłów Jezusa Chrystusa jest ciągle przed nami! Żadna z jego minionych form w historii nie była idealna. Również ten jego kształt, który nadaje nam nasze pokolenie daleki jest od doskonałości. Deformują go nie tylko nasze ograniczenia i błędy, ale również grzechy i przestępstwa: opór stawiany przez nas logice Bożej i krzywdy wyrządzone naszym bliźnim, głębokie podziały i zgorszenie.

W tym wszakże miejscu słowo „początek” ukazuje się nam również jako OBIETNICA! Obietnica wpisana w wydarzenie ROKU JUBILEUSZOWEGO. Rok jubileuszowy – tak, jak zawsze pojmował go Kościół – nie jest jedynie historycznym wspomnieniem dawnych wydarzeń; jest przede wszystkim „rokiem ŁASKI” (por. Łk 4, 19), którą Pan Bóg obficie dotyka nas dziś! To ważne (!): Nie obchodzimy „rocznicy”, lecz przeżywamy JUBILEUSZ! Otwierając się na jego aktualną dynamikę, na jego dary, na jego łaskę!

By zrozumieć łaskę Jubileuszu trzeba sięgnąć do Pisma Świętego, w szczególności do Starotestamentalnej Księgi Kapłańskiej. Czytamy tam: „Będziecie święcić pięćdziesiąty rok... Będzie to dla was jubileusz... Cały ten rok pięćdziesiąty będzie dla was rokiem jubileuszowym... to będzie dla was jubileusz, to będzie dla was rzecz święta” (Kpł 25, 10 – 12). Jubileusz jest więc, jak wiadać, rokiem ŚWIĘTYM.

Objawienie biblijne próbuje pomóc człowiekowi uporządkować to, co dla niego (szczególnie dziś!) jest niemal najważniejsze, to znaczy CZAS! I dlatego w żydowskim, a następnie w chrześcijańskim rytmie życia pojawiają się czasy szczególne: co siódmy dzień „należy do Boga” – jest święty, a jego charakteru broni przykazanie: „Pamiętaj, abyś dzień święty święcił”. Dalej kalendarz biblijny analogicznie do układu tygodnia wyróżnia także co siódmy rok (rok szabatowy), oraz – jako czas wyjątkowo podany Bogu – rok po ukończeniu siedmiu siedmioletnich cykli, czyli właśnie rok pięćdziesiąty, zwany jubileuszowym.

Co siódmy dzień, co siódmy rok, i w końcu co 50-ty rok – są czasem Pana! Co to znaczy? To znaczy, że w szczególny sposób chcemy w nim odkryć działanie Boga. Boga – nie swoje! Właśnie dlatego w dni święte powstrzymujemy się od pracy (pokazuje to pięknie polskie słowo „niedziela”, kryjące w sobie nakaz: „Nie-działaj!”). Powstrzymujemy się od działania nie po to przecież, by się oddać lenistwu, ale właśnie, by otworzyć w swoim życiu przestrzeń do działania Boga. Sześć dni pracujemy (dziś z reguły ponad miarę...), trudzimy się i biegamy. Siódmy dzień woła do nas: „Zatrzymaj się! Przerwij na moment swoją pracę i interesy. Zobacz, że Bóg działa!” Czas „święty” (dzień, rok, jubileusz) jest czasem, w którym powstrzymujemy się od tworzenia, po to, by odkryć, ŻE JESTEŚMY STWORZENIEM. „Przestajemy czynić, by pamiętać, że jesteśmy uczynieni” (Jonathan Sacks). Konsekwentnie: przestajemy wszystko obmyślać po swojemu, aby skoncentrować się na zamysłach Pana; zamiast egzekwować swoją władzę nad wszystkimi i wszystkim, próbujemy uznać nad sobą władzę Boga.

Taki dystans do swojej wielorakiej aktywności i ważności pozwala nam również na jej poddanie osądowi przed Bogiem. Możemy postawić sobie uczciwie pytanie: czy tak zapamiętałem i z pewnością siebie pracując – rzeczywiście współpracuję z Bogiem?! Szanuję Jego dzieło stwórcze czy je niszczyć? Rozwijam je i pomnażam, czy raczej degeneruję? Czy – pomnożone – oddaję Jemu, czy raczej usiłuję je zawłaszczyć dla siebie wyłącznie? Eksploatuję je egoistycznie i konsumuję czy dzielę się jego owocami z innymi? A Kościół, który wraz z innymi współtworzę – nasz Łódzki Kościół w czym przystaje, a w czym nie do zamysłu Jezusowego? Czy Jezus jest w pełnej prawdzie Jego Panem? Uznajemy Jego władzę czy nią manipulujemy?

Wszystkie te pytania nie służą cemukolwiek innemu, jak tylko odnalezieniu w Bogu nadziei, że oto podarowany nam jest NOWY POCZĄTEK. Że pierwotny projekt Boga – że Jego pierwotne MARZENIE – co do mnie, co do każdego z nas, i co do naszego Kościoła (w Łodzi, w Polsce, w świecie) nie jest poetyckim snem, z którego wcześniej czy później zawsze nas budzi proza życia. Czas święty – Jubileusz – mówi do nas: POCZĄTEK jest ciągle aktualną Łaską! Otwórz się na nią! Odkryj ciągle świeżą siłę „pierwszej miłości” Boga! Odkryj z pogłębionym zaufaniem i zrozumieniem odwieczne (początkowe) Boże plany względem Ciebie. Zobacz Kościół w wydarzeniu jego narodzin w eksplozji Pięćdziesiątnicy, ale również 100 lat temu: w radykalnie ewangelicznym, miłosierdnym myśleniu i działaniu Wincentego Tymienieckiego – pierwszego biskupa Łódzkiego Kościoła, ale także w (spłcionym z jego posługą) życiu i powołaniu 19-letniej Heleny (później: Faustyny) Kowalskiej w Aleksandrowie i w Łodzi. Zobacz i powiedz: „Niech się stanie!” Na mnie. I na nas. Amen!

... Proszę i zapraszam: KORZYSTAJMY! Podejmijmy duchową drogę ku nowemu początkowi. Podejmijmy ją osobiście; podejmijmy ją razem jako Łódzki Kościół.

Wasz + abp Grzegorz Rys

Łódź, dnia 4 grudnia 2020 roku
Abp-1.2-1400/2020

Dokładnie 10 grudnia br. minęło 100 lat od ogłoszenia bulli Christi Domini papieża Benedykta XV, którą została powołana do istnienia Diecezja Łódzka. Z tej okazji w łódzkiej bazylice archikatedralnej odbyły się uroczyste obchody tej rocznicy, w których wziął udział wysłannik Ojca Świętego Franciszka – legat papieski – ks. kard. Konrad Krajewski – jałmużnik papieski.

W sobotę 12 grudnia br. o godz. 12:00 w łódzkiej bazylice archikatedralnej zostały uroczystie otwarte Drzwi Święte, ogłoszony rok jubileuszowy, został odczytany dekret Stolicy Apostolskiej o Roku Jubileuszowym, a pochodzący z Łodzi – ks. kard. Konrad Krajewski odczytał list Ojca Świętego Franciszka napisany specjalnie z tej okazji. (tekst poniżej, zdejścia na 6 i ostatniej stronie)

Obrzęd ten zostanie powtórzony **20 grudnia** w jubileuszowych kościołach stacyjnych Archidiecezji Łódzkiej - w Łodzi : w kościele Matki Boskiej Zwycięskiej w Łodzi, Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny, Świętego Wojciecha, Miłosierdzia Bożego, Matki Boskiej Jasnogórskiej oraz w 10 kościołach poza terenem Łodzi: w Pabianicach, Tomaszowie Mazowieckim, Piotrkowie Trybunalskim, Łasku, Bełchatowie, Zgierzu, Aleksandrowie Łódzkim, Brzezinach, Wolborzu i Szczercowie.

Do Czcigodnego Brata Jego Eksceleńcji Grzegorza Rysia Arcybiskupa Łódzkiego (fragmenty)

Sto lat temu, 10 grudnia 1920 roku, mój poprzednik, papież Benedykt XV powołał do życia waszą Łódzką Diecezję. Będąc jego kolejnym następcą, odczuwam wewnętrzne zobowiązanie, aby ucieszyć się z Wami tym Jubileuszem i podzielić się kilkoma myślami, które – jak ufam – mogą Was poprowadzić w jego przeżycie.

Wydarzeniem ewangelicznym, które pomaga nam uchwycić, czym jest Jubileusz, jest pierwsze publiczne wystąpienie Jezusa w Nazarecie, opisane przez św. Łukasza (Łk 4, 16 – 30). ...Wydarzenie to możemy odnieść najpierw do tego, co stało się wśród Was sto lat temu. Jezus przyszedł do Was

... w nowo utworzonym Kościele partykularnym – w Diecezji Łódzkiej. Nie przyszedł do ludzi, którzy Go nie znali, bo wiara na Waszych ziemiach trwa, jak dobrze wiecie, od przeszło tysiąca lat;

...Wasz łódzki Kościół: powstał w mieście, które wręcz „ekspłodowało”, rozwijając się w ciągu XIX wieku od kilkuset do kilkuset tysięcy mieszkańców, w ogromnej większości ciężko pracujących w przemyśle włókienniczym. Można powiedzieć, że Wasz Kościół urodził się w samym środku „kwestii społecznej”: został posłany z Ewangelią do świata, który miał na imię „fabryka” – do kobiet pracujących w straszliwych warunkach po kilkanaście godzin dziennie, do ich nierzadko bezrobotnych mężów, do rodzin bez szans na własne mieszkanie czy godziwe wychowanie dzieci; do całych obszarów biedy i braku poczucia bezpieczeństwa – mimo heroicznego trudu.

Wasz Kościół poszedł do tego świata, a nic lepiej nie streszcza tej jego decyzji niż zawołanie biskupie Waszego pierwszego pasterza, biskupa Wincentego Tymienieckiego: In sudore vultus („W pocie czoła”). Biskup Wincenty był pasterzem o ogromnej wyobraźni miłosierdzia – i do takiej wyobraźni, przekutej w czyn, zdołał porwać powierzony mu Kościół: budował setki domów dla najuboższych rodzin, rozdawał żywność zwłaszcza w okresie kryzysu ekonomicznego, karmił mlekiem dzieci i ich matki, dzieciom organizował wakacyjny wypoczynek, niósł pomoc rodzinom dotkniętym alkoholizmem.

... Duch miłości miłosiernej niech zapanuje w Kościele, któremu patronują św. Józef – patron ludzkiej pracy, i św. Faustyna – apostołka miłosierdzia.

Pozwólcie, że zwrócę uwagę na jeszcze jeden możliwy element waszego świętowania: Kiedy powstawał wasz Kościół w roku 1920, w Łodzi (także w innych miejscowościach Łódzkiej Diecezji) rosły obok inne chrześcijańskie Kościoły. Łódzcy Luteranie mieli w Łodzi tyle samo świątyń, co katolicy i liczyli ok. 100 tysięcy wiernych; swoje zbory mieli tu także Kalwini i Baptyści; liczni byli Mariawici (z biskupem od roku 1910); w roku 1884 powstała także parafia prawosławna. Liczna była również Gmina Żydowska. Ta różnorodność miała charakter nie tylko wyznaniowy, ale również narodowy, o czym często z chlubą mówicie, nazywając Łódź „miastem czterech kultur”.

Ekumenizm – wtedy jeszcze bardzo nieoczywisty, a przecież w Łodzi praktykowany – dziś jest nieodwracalnym wyborem Kościoła. Dlatego proszę Was, zaproszę do przeżywania waszego Jubileuszu wszystkie bratnie Kościoły chrześcijańskie. Niechaj ten Rok Pański okaże się szczególnie czasem łaski jedności – czasem „wymiany duchowych darów”. Dzięki temu, Kościół – całe Ciało Chrystusa Pana – będzie się mógł stać w sposób skuteczny i wiarygodny „jakby sakramentem, to znaczy znakiem i narzędziem zjednoczenia całego rodzaju ludzkiego” (zob. KK 1). Tego zjednoczenia, a więc również tej właśnie posługi Kościoła – jak słyszę – bardzo potrzebuje Wasz Naród i społeczeństwo.

„Niech się wypełnią na Was słowa Pisma!” Życzę Wam obfitego w owoce Roku Jubileuszu. Proszę, nie zapominać także modlić się za Mnie.

Z serca Wam błogosławię!
Franciszek

Rzym – Lateran, 21 listopada 2020 roku.

**Z Maryją, Królową Polski,
módlmy się o Polskę wierną Bogu, Krzyżowi i Ewangelii,
o wypełnienie Jasnogórskich Ślubów Narodu!**

www.KrucjataRozancowaZaOjczyzne.pl

RÓŻANIEC BRONĲ PRZECIW ZŁU I KOMPAS W DRODZE DO NIEBA

KRUCJATA RÓŻAŃCOWA, to nasza odpowiedź na obserwowane i doświadczane zagrożenia, wobec których staje nasza Ojczyzna. To nasz dar duchowy składany Bogu przez wstawiennictwo Maryi Królowej Polski. Tym darem jest modlitwa różańcowa o odrodzenie moralne Polski, o Polskę wierną Bogu, Krzyżowi i Ewangelii. Kościół zawsze uznawał szczególną skuteczność tej modlitwy. Modlimy się w różnych intencjach: o prawo do życia każdego człowieka od poczęcia do naturalnej śmierci, o powołania kapłańskie i zakonne, o pojednanie narodowe, o zaprzestanie podziałów społecznych i siania nienawiści, o nie wprowadzanie nowych ideologii, które demoralizują społeczeństwo i niszczą rodzinę. Obecnie w miesiącu grudniu modlimy się *w intencji polskich rodzin, by Święta Rodzina była dla nich wzorem i wsparciem, a w styczniu 2021 O bardziej zdecydowane świadectwo katolików, by było ono znakiem dla poszukujących rozwoju w życiu osobistym i społecznym.*

Tylko przez różaniec można stawić czoła współczesnym problemom i modlitwą odbudować fundament wiary i moralności. Różaniec to potężna modlitwa przeciw szatanowi i siłom zła. Dzięki modlitwie każdy paciorek jest ciosem dla demona, a każde zagłębienie się w swojej duszy wypełnionej wiarą powala szatana, a Maryja wówczas miazdzy mu głowę, dlatego Kościół zawsze uznawał skuteczność tej modlitwy. Każdemu, kto ma serce dla Polski, kto ufa w moc wstawiennictwa Maryi winien wziąć różaniec w dłonie i modlić się. Wołajmy wspólnie przez Maryję o tchnienie Ducha Świętego i odnowę oblicza tej ziemi, o co tak bardzo prosił Jan Paweł II, nasza Ojczyzna potrzebuje modlitwy. Nie chcemy, by w Polsce powtórzyła się zbrodnia „Kainowa”, gdzie brat wyprowadza „w pole” brata, aby go tam uśmiercić. Polsce potrzebny jest każdy człowiek od poczęcia do starca, nie chcemy więcej handlu Polską. Wrogów naszego narodu poznajemy po tym, jak się odnoszą do Boga i do moralności chrześcijańskiej. Chcąc zniszczyć naród, niszczą jego wiarę i moralność. Kiedyś ktoś napisał: „Polacy to dziwny naród; gdy wszystkie światła dla Polski zagasły, to zawsze wtedy była jeszcze Święta z Częstochowy i Kościół... mogą pogasnąć wszystkie światła, ale świeci jeszcze światło największe: Kościół i Madonna z Jasnej Góry”.

Pragnę zachęcić wiernych z naszej parafii do jak najliczniejszego włączania się w modlitwę Krucjaty Różańcowej, by wspólnie brać odpowiedzialność za dobro Ojczyzny. W naszej parafii w 2013 roku grupa osób podjęła taką modlitwę i z poświęceniem ją kontynuuje. Składam ogromne podziękowanie tym osobom, które zobowiązały się czynić to dobro duchowe. Wystarczy jedna godzina w miesiącu, zawsze 19-go członkowie krucjaty wypełniają modlitwą różańcową całą dobę. OJCZYŻNA POTRZEBUJE MODLITWY. Szkoda że wielu nie stać na poświęcenie tej jednej godziny w miesiącu, że dla wielu los Ojczyzny jest obojętny. Mamy bogate doświadczenia i tradycje religijne, bogatą kulturę narodową i duchową, pielęgnowane przez pokolenia zasady i normy moralne. Nie pozwólmy tego usunąć, bo Polska pozostanie uboga. Miejmy swoje ambicje, nadzieję i wiarę.

Maria Dąbrowska - prezes Krucjaty Różańcowej w naszej parafii

Kilka myśli z rekolekcji adwentowych

11 i 12 grudnia był w naszej parafii czasem skupienia adwentowego i przygotowaniem do sakramentu pokuty. Rekolekcje poprowadził Ks. Marcin Wojtasik, przewodniczący wydziału Katechetycznego Archidiecezji Łódzkiej. Wysłuchaliśmy kilku konferencji. Jedną z nauk była krótkim przygotowaniem do rachunku sumienia.

Punktem wyjścia była Ewangelia Mateuszowa mówiąca o tym jak Żydzi przychodzili do Jana Chrzciciela po to, by dokonać oczyszczenia. Od samego początku ludzie potrzebowali zewnętrznego znaku, że dokonuje się w nich oczyszczenie, zrewidowanie własnego życia, nawrócenia z grzechów. Jan Chrzciciel przepowiadał, że przyjdzie ktoś większy od niego, kto dokona oczyszczenia mocą Ducha Świętego, kto oczyści ludzi z grzechu pierworodnego. Mówił o Jezusie Chrystusie. Wobec Jezusa stajemy dzisiaj i my prosząc, by dokonał w nas wewnętrznego pojednania.

Współczesny człowiek nie chce i boi się mówić o grzechu. A przecież tylko wtedy, gdy sobie uświadomimy swój grzech, może się w nas dokonać przemiana. Jakich grzechów się boimy? Jest ich wiele.

Na przykład - **czy poświęcam Panu Bogu tyle czasu, ile się Jemu należy?** Czy nie odkładam Go na plan dalszy lub w ogóle zapominam o modlitwie. Tyle czasu poświęcamy na pracę, wykonywanie różnych zajęć, nawet na odpoczynek, a nie znajdujemy choćby kilku minut, żeby spotkać się z Panem Bogiem. Nawet, gdy jesteśmy w Kościele, myślami błądzimy w innej sferze, zapominając, że tu, w kościele, jest moje z Nim spotkanie.

(Cd na str. 10)

Gwiazda Betlejemska

Współczesna nauka, która szczególnie w sprawach wiary chce wszystko wytłumaczyć racjonalnie (jakby Bóg nie mógł czynić cudów) podaje, że ową Gwiazdą Betlejemską mogło być pozorne złączenie planet na niebie w 7 i 6 roku przed narodzeniem Chrystusa. Z Ziemi zjawiska te były widoczne jako jasna plama światła na niebie. Gwiazdą Betlejemską mogła też być kometa Halleya, wyraźnie widoczna z Ziemi w 12 roku przed Chrystusem lub kometa odnotowana przez starożytnych uczonych chińskich, która pojawiła się na wschodzie w 5 roku przed Chrystusem i widoczna była przez 70 dni. Inna możliwość to wybuch gwiazdy supernowej w gwiazdozbiornie Orła w 4 roku przed Chrystusem obserwowany w Chinach, Korei i Palestynie.

Jednak, jakby nie tłumaczyć pojawienie się Gwiazdy Betlejemskiej to faktem jest to, że ten niezwykle znak na niebie przyprowadził Mędrców do Betlejem, do Nowonarodzonego Dziecięcia Jezus. Ich wędrówka symbolizuje opuszczenie krainy cienia i przejście do radosnej światłości w Bogu. I tak jak kiedyś światło Gwiazdy prowadziło Mędrców do Jezusa, tak dziś światło łaski Bożej prowadzi każdego człowieka do spotkania z Chrystusem, Królem miłości. Przyjście na świat Jezusa Chrystusa zakończyło epokę mroku i cienia śmierci (Łk 1, 79). Spełniła się nadzieja na nowe życie i zbawienie.

Na pamiątkę tamtej Gwiazdy z Betlejem, o której mówi św. Mateusz, a którą gdy ujrzeli Mędrcy "bardzo się uradowali", w naszej Ojczyźnie rozpoczyna się uroczysta wigilia, gdy ukaże się pierwsza gwiazda na niebie. Zwyczaj ten jest głęboko zakorzeniony w polskiej kulturze. Nie zasiada się do wigilijnej "zanim gwiazda nie powoła wszystkich do połamania się opłatkiem". Jest to bardzo stary zwyczaj przestrzegany do dnia dzisiejszego.

W wigilię 24 grudnia 2020 roku **słońce zajdzie** około godziny 15:30-16:00. W różnych regionach Polski ta godzina może różnić się nawet o kilkadziesiąt minut. Nie mniej jednak już **około godziny 16:00** będziemy mogli zacząć wyglądać pierwszej gwiazdki na niebie, a po tym zasiądziemy do wigilijnego stołu.

Kilka myśli z rekolekcji adwentowych *(dokończenie ze str. 10)*

Kolejnym problemem, który nas dotyka w tym czasie materializmu jest **silny nacisk kładziony na rzeczywistość materialną i świadomość posiadania**. Pewien amerykański ekonomista całe życie poświęcił na pomnażaniu swojego majątku, czuł się przez to kimś ważnym, dopóki nie zapadł na chorobę psychiczną i nie był w stanie wydać nawet grosza ze swego majątku. Czy stał się szczęśliwy?

I zadajmy sobie kolejne pytanie, **czy naszym szczęściem jest dzisiaj rodzina?** Bolesne jest to, jak wiele rodzin dzisiaj się rozpada. Zamiast wspólnie budować i odbudowywać relacje małżeńskie, to łatwiej jest zrezygnować. „Kiedyś jak się coś psuło w małżeństwie to trzeba było naprawić. Dziś jak się coś psuje to trzeba wyrzucić” Zastanówmy się jak wyglądają nasze relacje rodzinne, czy wszystko jest poukładane? Czy nie skupiamy się tylko na sobie, egoistycznie myśląc, by realizować tylko samego siebie?

A może **skupiamy się tylko na tej rzeczywistości wirtualnej?** Dotyczy to nie tylko ludzi młodych zamkniętych w wirtualnym świecie Internetu, smartfonów i komputerów, ale też osób starszych żyjących w wirtualnym świecie telewizora i seriali telewizyjnych. Jest to szukanie jakiegoś szczęścia na pozór, a niedostrzeżenie problemów świata, rodziny, najbliższych.

Można nieewangelicznie powiedzieć, że grzech nas nie oddala od Boga, bo świadomość tego grzechu pozwala nam się do Boga przybliżyć. Bóg okazując nam **miłosierdzie** w sakramencie pokuty powoduje że jesteśmy bliżej Niego. Co więcej - Bóg okazując nam miłosierdzie zachęca byśmy tego miłosierdzia nie zostawili tylko dla siebie. Byśmy tym miłosierdziem potrafili się dzielić z drugim człowiekiem.

Doskonałość i świętość. Człowiek sam nie jest w stanie dojść do doskonałości bo stracił ją przez grzech pierworodny, ale każdy człowiek jest powołany do świętości. I to jest cel, z którym musimy się zmierzyć. Bo świętość to jest powstawanie z tego co jest we mnie słabe i niedoskonałe.

„Kiedy się urodziłeś, wszyscy się cieszyli, ty płakałeś. Spraw, by po twojej śmierci wszyscy płakali, a ty byś się cieszył.” To jest właśnie świętość. To jest wezwanie dla nas.

Mały Franciszek

Kochane dzieci, nadal czekam na wasze prace. Zilustrowane dobre uczynki i inne dzieła przygotowane na Boże Narodzenie możecie ofiarować narodzonemu Dzieciątku Jezus.

Zapraszam też Was do zilustrowania Legendy o Gwieździe Betlejemskiej, którą przeczytacie poniżej. Życzę Wam zdrowych i rodzinnych Świąt Bożego Narodzenia. Niech Święta Rodzina zagości w Waszych domach i przyniesie Wam radość, pokój, miłość i nadzieję. **Wasz Anioł**

Legenda o Gwieździe Betlejemskiej

Dawno temu w mieście Meksyk żyła sobie mała i śliczna indiańska dziewczynka o oczach czarnych i ciemnej twarzyczce. Miała na imię Ines. Święta Bożego Narodzenia były w Meksyku czasem wielkiego świętowania, a Ines pochodziła z bardzo biednej rodziny. Nawet w Wigilię Bożego Narodzenia wędrowała po wielkim rynku boso wpatrując się w towary na straganach: kolorowe owoce, na słodycze, indyki, pieczone gęsi i na pachnące ziemniaki. Dla Ines to wszystko było niedostępne. Była bogata jedynie w uśmiech, którym starała się wzruszyć sprzedawców, a oni lubili ją za to bardzo i zawsze czymś obdarowywali. Jej ciemne oczy potrafiły wypatrzeć także wśród odpadków coś, co było jeszcze dobre. Jej mama przyszyła do jej spódniczki dużą kieszeń, w której mieściły się zebrane resztki jedzenia i podarki straganiarzy. Codziennie dziewczynka sprawdzała, czy nie ma w niej dziur, by nic nie wypadło, ponieważ zawartość kieszeni była cenna, zwłaszcza że stanowiła pożywienie dla rodzeństwa i dla chorej mamy, czekających na nią w domu. W wigilijny wieczór Ines otrzymywała zdecydowanie więcej niż zazwyczaj. Była szczęśliwa, że jej mama i rodzeństwo będą choć trochę świętować.

Ale szczęście nie było pełne. Dziewczynka miała jedno zmartwienie.

W Meksyku istniała piękna tradycja. W noc Bożego Narodzenia dzieci zanosili Dzieciątka Jezus do kościoła parafialnego kwiatek. Przyniesienie go było rodzajem konkursu. Ines także pragnęła zanieść Jezusowi najpiękniejszy kwiatek, ale nigdzie nie potrafiła go znaleźć. Skoro z takim trudem zdobywała trochę owoców i jarzyn, jak więc mogłaby zdobyć kwiat? Kwiaty widziała tylko na balkonach i w ogrodach bogatych ludzi. Nawet coś ją kusilo, by je zerwać, ale przecież nie można ofiarować Jezusowi skradzionego kwiatka!

Wracając do domu mijala stare ruiny, ale i tam nie znalazła kwiatka. W końcu jej wzrok padł na roślinki, które miały zielone, błyszczące listki, rozłożone jak płatki kwiatka. Zerwała parę gałązek, złożyła je razem w sposób możliwie najładniejszy, tworząc mały bukiet. Ale czegoś jeszcze brakowało. Z westchnieniem dziewczynka zdjęła najładniejszą rzecz, jaką posiadała – czerwoną wstążkę, którą związywała sobie włosy, i zrobiła z niej kokardę, aby zawiązać ją wokół zielonych liści. Teraz była zadowolona z rezultatu. „Dzieciątka Jezus ucieszy się z moich zielonych kwiatków” – pomyślała.

Zmierzając już do domu, weszła jeszcze do kościoła. Podeszła do Dzieciątka i ofiarowała mu swój bukiet. Nagle pojawiała się koło niej grupa ludzi, którzy zaczęli zachwycać się bukietem. Dziewczynka spojrzała na swój bukiet z liści i zaniemówiła. Liście stały się krwistoczerwone. W środku korony jagody utworzyły jakby złote serce. Ines była bardzo szczęśliwa. Zrozumiała, że Jezus ucieszył się z jej daru i przemienił zwykłe liście w najpiękniejszy kwiat Meksyku - gwiazdkę betlejemską. Również dzisiaj w Boże Narodzenie na całym świecie czerwone gwiazdy o złotym sercu przypominają cud wiary biednej indiańskiej dziewczynki.

(Na podstawie opowiadania Bruna Ferrero)

JUBILEUSZ 100-LECIA ARCHIDIECEZJI ŁÓDZKIEJ